

Posudek diplomové práce Alice Lukešové
Vliv evropské tradice na kulturu Hispánské Ameriky
v esejích A. Reyese a P. Henríqueze Ureñi

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

Oponentka: doc. Dr. Juan A. Sánchez

V diplomové práci Alice Lukešové je cenné přesné myšlení, soustředěný pohled a kritický odstup. Hned v úvodu je několik kritických postřehů k velmi obecným otázkám: humanitní vědy doplatily na dlouhodobé odsunutí stranou a zaostaly; globalizace je vágní pojem; otázky mnohokulturní společnosti pronikavěji reflektovali myslitelé v Latinské Americe. Alice Lukešová si z nich vybrala dvě osobnosti, Mexičana Alfonse Reyese a Pedra Henríqueze Ureñu z Dominikánské republiky. Vystihla jejich odlišnost a využila ji k doložení myšlenky hispanoamerické pospolitosti navzdory národním i osobním rozdílům. Prizmatem myšlení těchto dvou vynikajících esejistů se jí podařilo obsáhnout bezbřehé téma významu evropské kultury na americkém kontinentu.

Široké téma zvolila samostatně a neztratila se v něm jak díky třem aspektům: kromě zaměření na texty dvou myslitelů ke zdaru přispělo promyšlené rozvržení práce a idea utopie jako osa interpretace jejich myšlení.

Teoretické východisko tvoří výstižná charakteristika žánru eseje, s nadhledem je pak předestřeno panorama životů obou autorů a jejich působení ve spolku „Atheneum mladých“ v Mexiku v první třetině 20. století. V těchto kontextových kapitolách a v celém výkladu autorka prokazuje schopnost propojit velmi obecný pohled a konkrétní fakta. Spojení univerzálního a partikulárního je metodou práce a zároveň jejím tématem: sepětí regionu a univerza, národní specifičnosti a osudu „lidského rodu“ je centrální otázkou v myšlení A. Reyese a P. Henríqueze Ureñi.

Pojednání o expanzi evropské civilizace do Ameriky a jejích dalekosáhlých následcích je rozvrženo na časové ose: koloniální epocha – kulturní utváření v nezávislých republikách – význam hispanoamerického kulturního areálu ve vztahu k budoucnosti. Autorka vždy nastíní situaci dané epochy obecně, její snaha o komplexnost výklad poněkud zatěžuje dobrovolnou povinností zmínit množství aspektů. Jádrem práce tvoří kapitoly o filosofii kultury na pomezí evropské a indiánské tradice v textech Reyese a Henríqueze Ureñi, s řadou interpretačních nápadů. Práce Alice Lukešové je výrazným příspěvkem k dlouhodobé snaze české hispanistiky včlenit do našeho kulturního prostředí hispanoamerickou reflexi otázek západní civilizace, k naší škodě opomíjenou a povrchně podceňovanou. Studentku v hispanoamerickém myšlení oslovily nápady a úvahy, které považuje za důležité pro dnešní svět. Aktuální podněty přináší zejména třetí kapitola, kde autorka zdůrazňuje: význam literatury (dnešními „trendy“ odsouvané na okraj) pro životnost kultury; situaci evropského jazyka na kontinentě, kde není jazykem domorodým; význam humanitních oborů pro společnost; původně antickou myšlenku možnosti lidského zlepšení, nikoli jako racionalistickou utopii, ale jako imaginaci a otevřenost různým možnostem. Odkazuje přitom nejen na Reyese a Henríqueze Ureñu, ale na silný humanistický proud v hispanoamerické filosofii a literární kritice (Fuentes, Gutiérrez Girardot, Aínsa ad.).

Diplomová práce formuluje myšlenky kultivovaně a koncentrovaně. Profesionálně zvládá práci s odbornou literaturou, kterou autorka prostudovala ve značné šíři.

Práce Alice Lukešové zcela splňuje nároky kladené na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

Anna Housková

11. 6. 2014